

Tien biljoen op een rekening

Wat er verandert nu Europa zijn spaargeld naar de kapitaalmarkt probeert te leiden

In een oogopslag

Ongeveer tien biljoen euro spaargeld van Europese huishoudens staat op een bankrekening, en dat is de enige statistiek die in deze sector werkelijk telt. De technologie om dat geld te beleggen bestaat al vijftien jaar; wat ontbrak was een vehikel, een distributiekanaal en een regel. Alle drie zijn ze aan het verschuiven: een hervormd fondstype bracht private markten binnen bereik van particulieren en groeide in een jaar met 55%, de afwikkeling van effecten gaat in oktober 2027 naar een dag, en de betaalregels worden vervangen. Tegelijk is het meest verkochte verhaal, dat particuliere beleggers nu toegang krijgen tot private markten, voorlopig vooral waar voor vermogende particulieren en voor banken en verzekeraars die die toegang al hadden. Dit document beschrijft die verschuiving, met de cijfers erachter, en benoemt wat nog niet vaststaat.

10 biljoen

euro spaargeld van Europese huishoudens op bankdeposito's, ongeveer 70% van hun spaartegoeden. Europese Commissie, strategie voor de spaar- en investeringsunie, 19 maart 2025.

Vooraf

Over technologie in vermogensbeheer wordt geschreven alsof de interface het probleem is. Dat is ze al lang niet meer. Een particulier kan sinds jaren met drie tikken op een scherm een wereldwijd gespreide portefeuille kopen tegen een paar basispunten, en de meeste Europeanen doen het niet. Het probleem zit dus niet in het scherm, en ook niet in het product.

Dit document kijkt daarom naar wat er onder het scherm ligt: welk vehikel er is bijgekomen en hoe groot het echt is, wie het koopt, wat het kost, welke afwikkelingsregels in 2027 veranderen, welke datawetgeving eraan komt en wat een toezichthouder eigenlijk verwacht van wie AI inzet bij advies. De bronnen staan per hoofdstuk vermeld en zijn waar mogelijk primair: verordeningen, publicaties van de Europese Commissie en van ESMA, en de jaarlijkse marktstudie van het ratingbureau dat dit segment volgt.

Het is geen overzicht van aanbieders en geen beleggingsadvies. De ondernemingen en instellingen die genoemd worden, staan er als bewijs van een verschuiving. Waar een tekst nog niet is aangenomen, staat dat er ook.

Venture Campus

01 De verschuiving: het geld staat stil

De Europese Commissie opende in maart 2025 haar strategie voor de spaar- en investeringsunie met een vaststelling die haar eigen beleid veroordeelt: ongeveer 70% van het spaargeld van Europese huishoudens, samen zowat tien biljoen euro, staat op bankdeposito's. Veilig, liquide, en met een rendement dat over een spaarleven een aanzienlijk verschil maakt in het nadeel van de spaarder.

De Europese Centrale Bank rekende voor wat er zou gebeuren als Europese gezinnen zouden beleggen zoals Amerikaanse: tot acht biljoen euro zou naar de markten verschuiven, goed voor ongeveer 350 miljard euro per jaar extra voor de productieve economie. Dat cijfer wordt in Brussel geciteerd als een kans. Het is ook een vaststelling over hoe hardnekkig gedrag is, want de instrumenten om die overstap te maken liggen in elke bankapp.

De cijfers per land maken het scherper. Uit onderzoek van de Ierse centrale bank, gepubliceerd eind 2025, blijkt dat Ierse gezinnen 2,3% van hun financiële activa rechtstreeks in beursgenoteerde aandelen en obligaties aanhouden, tegenover een Europees gemiddelde van 7,5%. Datzelfde land is een van de grootste fondscentra ter wereld met meer dan vijf biljoen euro aan beheerd vermogen op zijn grondgebied. De infrastructuur staat er dus. Ze wordt alleen door de burens gebruikt.

Er is nog een cijfer dat elke aanname over zelfbediening onderuithaalt. Volgens een Eurobarometer uit 2023 heeft 18% van de Europese burgers een hoog niveau van financiële geletterdheid. Wie een product bouwt dat veronderstelt dat de gebruiker het begrijpt, bouwt dus voor minder dan een vijfde van de markt. Dat is geen educatieprobleem dat u met een blogreeks oplost. Het is een ontwerpvoorwaarde.

Bron: Europese Commissie, strategie voor de spaar- en investeringsunie, 19 maart 2025 · Centrale Bank van Ierland, onderzoek naar deelname van particuliere beleggers, gepubliceerd eind 2025, toegelicht in een toespraak van 31 maart 2026 · Eurobarometer over financiële geletterdheid, 2023

02 Wat Brussel eraan doet

De aanleiding is niet de spaarder maar de rekening van Europa. Het rapport Draghi becijferde de bijkomende investering die de Unie nodig heeft op 750 tot 800 miljard euro per jaar tegen 2030, en die som is sindsdien alleen groter geworden door defensie. Er is geen publieke begroting die dat draagt. Het geld dat er wel is, staat op de spaarrekening van de burger.

De strategie van 19 maart 2025 pakt dat aan langs vier lijnen: burgers en spaargeld, beleggingen en financiering, integratie van de markten, en toezicht. Op 30 september 2025 volgde een strategie voor financiële geletterdheid. In december 2025 kwam een pakket over marktintegratie en toezicht, dat de versnippering tussen zevenentwintig nationale regimes moet verminderen. Een tussentijdse evaluatie is voorzien voor het tweede kwartaal van 2027.

Het meest concrete idee is de spaar- en beleggingsrekening: een eenvoudige, fiscaal aangemoedigde omhulling waarin een burger zonder veel kennis kan beleggen. Dat werkt aantoonbaar, want het bestaat al in Zweden en in Frankrijk in verschillende vormen. Het probleem is dat fiscaliteit een nationale bevoegdheid is, waardoor Brussel het kan aanbevelen en niet opleggen. Een aantal lidstaten, waaronder Nederland, werkt daarom in een coalitie van bereidwilligen samen buiten de gewone weg om.

Voor wie in deze sector bouwt, is dat de belangrijkste structurele vaststelling. De vraagzijde wordt aangedreven door belastingregels die per land verschillen en per verkiezing kunnen kantelen, terwijl de aanbodzijde Europees geregeld is. Uw product is dus grensoverschrijdend en uw markt is dat niet, en dat is precies omgekeerd aan wat een productmanager wil.

Bron: Europese Commissie, strategie voor de spaar- en investeringsunie, 19 maart 2025, en strategie voor financiële geletterdheid, 30 september 2025 · Raad van de Europese Unie, overzicht van de spaar- en investeringsunie, geraadpleegd juli 2026 · Toespraak van de gouverneur van De Nederlandsche Bank over de spaar- en investeringsunie, februari 2026

03 Het vehikel: private markten in een gewone rekening

Het interessantste product van dit decennium in Europees vermogensbeheer heeft een onaantrekkelijke naam: het Europees langetermijnbeleggingsfonds, kortweg ELTIF. Het is een omhulling waarin niet-beursgenoteerde activa zitten, zoals infrastructuur, private schuld en participaties in ondernemingen, en het is het enige fondstype van zijn soort dat in de hele Unie aan particulieren mag worden verkocht.

De eerste versie, uit Verordening (EU) 2015/760, was een mislukking en het is leerzaam waarom. Een particulier moest minstens tienduizend euro inleggen en mocht er hoogstens 10% van zijn portefeuille in stoppen, de lijst toegelaten activa was smal, en er moest 70% in die activa zitten. Na acht jaar stonden er ongeveer honderd fondsen in vier landen, samen goed voor iets meer dan twee miljard euro. Een product dat alleen mag worden verkocht aan wie het niet nodig heeft, verkoopt niet.

De herziening die vanaf januari 2024 van toepassing werd, schrapte de minimuminleg en de portefeuillegrens, verlaagde de drempel naar 55% toegelaten activa, verbreedde de lijst en maakte fondsen mogelijk die doorlopend open blijven en op vaste momenten uitstappen toestaan. De technische normen volgden in oktober 2024, en pas toen begon de markt te bewegen.

De cijfers, uit de jaarlijkse studie van Scope Fund Analysis van 16 april 2026: het beheerd vermogen ging van ongeveer 20,5 miljard euro eind 2024 naar ongeveer 34 miljard euro eind 2025, een stijging van ongeveer 55%. Er waren eind 2025 268 vergunde fondsen van 129 beheerders, waarvan er 113 in dat ene jaar zijn gelanceerd en 231 effectief kapitaal hadden opgehaald. Zesenvijftig beheerders lanceerden hun eerste. Voor 2026 verwacht de sector er ongeveer honderd bij.

Bron: Verordening (EU) 2015/760 en de herziening ervan, van toepassing vanaf januari 2024, met de technische normen van oktober 2024 · Scope Fund Analysis, jaarlijkse ELTIF-studie, 16 april 2026 · EFAMA en Arendt, geactualiseerde vragen en antwoorden over de herziene ELTIF-regeling, 2026

04 Wie het koopt, en wat het kost

Nu het ongemakkelijke deel. Het instrument werd verkocht als de democratisering van private markten. De belangrijkste klanten tot nu zijn vermogende particulieren, banken en verzekeraars. De adoptie door het brede publiek staat volgens de sectorfederatie zelf nog in een vroege fase. Dat is geen mislukking, het is een normale volgorde, maar het is niet het verhaal dat verteld wordt.

De prijs verklaart een deel daarvan. De gemiddelde beheersvergoeding van fondsen die voor particulieren toegankelijk zijn, bedroeg volgens Scope 1,92% per jaar, met private equity aan de bovenkant op gemiddeld 2,17%. Zet dat naast een wereldwijd indexfonds van enkele basispunten en de vraag stelt zichzelf: wat moet dit fonds doen om dat verschil elk jaar goed te maken. Er is een verdedigbaar antwoord, want deze activa zijn niet op de beurs te koop en de spreiding is echt. Maar het antwoord moet gegeven worden, elk jaar, en de meeste verkoopdocumenten geven het niet.

Een fonds dat 1,92% per jaar kost, moet elk jaar uitleggen wat het doet dat een indexfonds van enkele basispunten niet doet.

Het kanaal is de tweede verrassing. In een bevraging van Scope bij marktdeelnemers, met peildatum 2 oktober 2025, ziet vier op de tien onlineplatformen als het belangrijkste distributiekanaal, met namen als Trade Republic en Scalable Capital, voor vermogensbeheerders en private banken die elk 23% halen. Het fondstype dat is ontworpen voor de lange termijn en voor illiquide activa wordt dus verkocht via de kanalen die zijn gebouwd voor tikken op een scherm.

Diezelfde bevragingden noemen als grootste risico voor het product niet de rendementen maar de verkoop zelf: meer dan 60% wijst op het gebrek aan advies en op de complexiteit. Dat is de sector die naar zijn eigen distributiemodel kijkt en zegt dat het niet past bij wat er verkocht wordt. En het raakt aan het gevaarlijkste misverstand: half-liquide betekent niet liquide. Een fonds dat op vaste momenten uitstappen toestaat, is geen fonds waar u uit kunt wanneer u wilt, want de onderliggende activa blijven onverkoopbaar op het moment dat iedereen tegelijk wil verkopen.

Bron: Scope Fund Analysis, jaarlijkse ELTIF-studie en marktupdate, gemiddelde beheersvergoedingen en bevraging met peildatum 2 oktober 2025 · EFAMA, mededeling over de stand van de retailadoptie, 2026

05 De leidingen: een dag om alles recht te zetten

Onder elk beleggingsproduct ligt afwikkeling, en dat is het deel dat niemand ziet tot het misloopt. Vandaag wordt een Europese effectentransactie twee werkdagen na de handel afgewikkeld. Vanaf 11 oktober 2027 wordt dat een werkdag. De datum staat in de gewijzigde verordening over centrale effectenbewaarinstellingen, gepubliceerd in het Publicatieblad op 14

oktober 2025, en het Verenigd Koninkrijk, Zwitserland en de landen van de Europese Economische Ruimte schakelen dezelfde dag over.

De verkorting zelf is triviaal. Wat eronder zit, is dat niet. ESMA legt in haar voorstellen bij de technische normen, gepubliceerd op 13 oktober 2025, vast dat toewijzingen en bevestigingen op de handelsdag zelf moeten gebeuren, uiterlijk om 23 uur Midden-Europese tijd, dat afwikkelingsinstructies in machineleesbare gestandaardiseerde vorm moeten worden uitgewisseld, en dat functies zoals vasthouden en vrijgeven, automatische deelafwikkeling en automatische zekerheidsstelling verplicht worden. De invoering wordt gefaseerd, vanaf december 2026.

T+1 is geen dag sneller. Het is een dag minder om fouten van mensen recht te zetten.

Vertaald: het venster waarin een mens een fout herstelt, verdwijnt. Alles wat vandaag door een medewerker wordt rechtgezet tussen de handel en de afwikkeling, moet straks juist zijn op het moment van de handel, of het faalt en er volgt een boete. De Verenigde Staten maakten deze overstap in 2024 en Europa heeft een lastiger uitgangspunt, met meer bewaarinstellingen, meer munten en meer tegenpartijen in dezelfde keten.

De kalender is bekend en wordt door iedereen onderschat. Een sectorcomite bestaat sinds januari 2025, het handboek verscheen op 3 februari 2026, het testplan in maart 2026, en de bedoeling is dat wie niet klaar is tegen eind 2026, niet zinvol kan deelnemen aan de tests van 2027. Voor wie software bouwt voor deze keten is dat geen regelgevingsnieuws maar een verkoopvenster van achttien maanden, waarna de vraag verdwijnt omdat de datum voorbij is.

Bron: Gewijzigde verordening over centrale effectenbewaarinstellingen, gepubliceerd in het Publicatieblad op 14 oktober 2025, van toepassing op 11 oktober 2027 · ESMA, eindrapport met voorstellen tot wijziging van de technische normen inzake afwikkelingsdiscipline, 13 oktober 2025 · Sectorcomite T+1, handboek 3 februari 2026 en testplan maart 2026

06 De data: wie mag zien wat u bezit

De tweede laag onder een vermogensproduct is de data over de klant. Sinds de betaaldienstenrichtlijn van 2015 kan een derde partij, met toestemming, uw betaalrekening bevragen. Dat is open banking, en het bleef beperkt tot betaalrekeningen. Op 27 november 2025 bereikten het Europees Parlement en de Raad een voorlopig politiek akkoord over de opvolger, met een richtlijn en een rechtstreeks werkende verordening. De teksten worden in het Publicatieblad verwacht en na een overgangsperiode zou de toepassing in 2027 vallen.

Het stuk dat voor deze sector telt, is een aparte verordening over toegang tot financiële gegevens, die open banking zou uitbreiden naar spaargeld, beleggingen, pensioenen, kredieten en verzekeringen. Ze werd voorgesteld in juni 2023 en zit op de datum van dit document nog altijd in onderhandeling tussen de instellingen, met een voorstel dat op een bepaald moment op een lijst van mogelijke intrekkingen stond en daarna in het werkprogramma voor 2026 werd bevestigd. Wie zijn productplanning eraan ophangt, plant op een tekst die nog geschreven wordt.

De reden dat dit toch de moeite van het volgen waard is, staat in wat het zou oplossen. Een Europees gezin heeft doorgaans een pensioenopbouw bij een werkgever, een levensverzekering, een spaarrekening, een woonkrediet en misschien een beleggingsrekening, bij vier of vijf instellingen die elkaars gegevens niet zien. Er bestaat vandaag geen legale, gestandaardiseerde manier om dat beeld samen te brengen zonder dat de klant zelf documenten opzoekt. Zonder dat beeld is elk advies een advies over een fragment.

De weerstand is even leerzaam als het voorstel. Zes federaties uit de bank-, verzekerings- en fondsensector vroegen samen om het bestand niet af te ronden voor er een grondige impactanalyse over de hele keten is gemaakt. Dat is een normale lobbypositie, en ze is niet onredelijk: de partij die de gegevens moet leveren, draagt de kost en ziet de opbrengst bij iemand anders terechtkomen. Dat is precies het conflict dat elk open-datamodel moet oplossen, en het is de reden dat dit al drie jaar duurt.

Bron: Voorlopig politiek akkoord over de herziening van de betaaldienstenregels, 27 november 2025 · Europese Commissie, voorstel voor een verordening over toegang tot financiële gegevens, COM(2023) 360, stand van de onderhandelingen in de eerste helft van 2026 · Gezamenlijke verklaring van AFME, EACB, EBF, EFAMA, ESBG en Insurance Europe, 9 december 2024

07 De adviseur: wat een toezichthouder van AI verwacht

Hier zit het meest gemaakte misverstand in de sector. Veel ondernemingen gaan ervan uit dat AI in beleggingsadvies onder de verordening over artificiële intelligentie valt en dus hoog risico is. Dat klopt doorgaans niet. Bijlage III van die verordening noemt bij financiële diensten twee gevallen: de beoordeling van de kredietwaardigheid van natuurlijke personen, en de risicobeoordeling en prijszetting bij levens- en ziekteverzekeringen. Beleggingsadvies staat er niet in, en volgens de ontwerprichtsnooten van de Commissie over die bijlage vallen aandelen en complexe instrumenten uitdrukkelijk buiten het punt over kredietwaardigheid.

Wat wel geldt, is MiFID II, en dat is strenger dan het klinkt omdat het technologie-neutraal is. ESMA stelde in een openbare verklaring van 30 mei 2024 dat een firma die AI inzet bij het verlenen van beleggingsdiensten aan particulieren gewoon aan MiFID II moet voldoen: aan de organisatorische eisen, aan de gedragsregels en aan de verplichting om in het belang van de klant te handelen. De richtlijn maakt geen onderscheid tussen een mens en een algoritme. Ze kijkt naar de dienst.

Twee elementen uit die verklaring verdienen aandacht. Het eerste is dat ze ook geldt wanneer personeelsleden AI van derden gebruiken zonder dat het management dat weet of goedkeurt. De firma moet dus maatregelen hebben om dat gebruik te beheersen, en dat is in de praktijk een schaduwvraagstuk in elke organisatie waar iemand een verslag door een chatvenster haalt. Het tweede is de opgesomde risico's: vertekening in de gegevens, ondoorzichtige besluitvorming, en te grote afhankelijkheid van het model door zowel de firma als de klant.

Op 26 februari 2026 publiceerde ESMA een toezichtsbriefing over algoritmisch handelen die diezelfde lijn doortrekt. AI komt in MiFID II niet voor, maar firma's worden verondersteld de invloed van AI op hun handelsalgoritmen mee te nemen in hun jaarlijkse zelfevaluatie. De briefing is niet bindend en er geldt geen pas-toe-of-leg-uit. Ze beschrijft wel wat een toezichthouder zal vragen, en dat is in de praktijk hetzelfde.

Bron: ESMA, openbare verklaring over het gebruik van AI bij het verlenen van beleggingsdiensten aan particulieren, 30 mei 2024 · ESMA, toezichtsbriefing over algoritmisch handelen onder MiFID II, 26 februari 2026 · Verordening (EU) 2024/1689, bijlage III, punt 5, en de ontwerprichtsnooten van de Commissie over de classificatie, 2026

08 Wat het verandert voor ondernemingen in de sector

De eerste verandering is dat productinnovatie in deze sector regelgeving volgt en niet omgekeerd. Het fondstype dat de markt in een jaar met 55% deed groeien, is geen nieuwe technologie. Het is dezelfde activaklasse in een omhulling waaruit twee zinnen zijn geschrapt. Wie in vermogenstechnologie bouwt, doet er goed aan zijn kalender af te stemmen op het Publicatieblad, want daar staat wanneer een markt opengaat.

De tweede verandering is dat distributie het knelpunt is, niet fabricage. De sector zegt zelf dat het gebrek aan advies en de complexiteit het grootste risico vormen voor het product dat hij net heeft gelanceerd, en tegelijk verwacht hij dat het via onlineplatformen wordt verkocht. Daar zit een gat tussen wat verkocht wordt en wat begrepen wordt, en dat gat is de opdracht: geschiktheidsbeoordeling, uitleg over illiquiditeit en verwachtingenbeheer, ingebouwd in de stroom en niet in een document.

De derde verandering is operationeel en heeft een datum. Elke partij in de effectenketen moet tegen eind 2026 klaar zijn om te testen voor 11 oktober 2027. Dat betekent gestandaardiseerde instructies, dezelfde dag toewijzen, automatische deelafwikkeling. Voor wie systemen levert aan deze keten is dat een markt met een houdbaarheidsdatum, en na oktober 2027 verkoopt u geen migratie meer maar onderhoud.

De vierde verandering betreft aansprakelijkheid. Een model dat een geschiktheidsvraag mee beantwoordt, maakt de firma niet minder verantwoordelijk maar meer aantoonbaar verantwoordelijk, omdat er nu een spoor is van wat het systeem heeft gedaan. Firma's die AI inzetten zonder een beleid over welk gebruik toegelaten is, hebben het probleem al in huis, want hun medewerkers gebruiken het intussen toch. Beleid eerst, en dan het model, is hier geen bureaucratie maar de goedkoopste volgorde.

Bron: Scope Fund Analysis, ELTIF-studie 16 april 2026 en bevraging over distributiekkanalen, oktober 2025 · ESMA, verklaring over AI bij beleggingsdiensten, 30 mei 2024 · Gewijzigde verordening over centrale effectenbewaarinstellingen, toepassing 11 oktober 2027

09 Wat er nog niet klopt

Vier dingen worden hier stelselmatig te mooi voorgesteld. Het eerste is het woord democratisering. Vierendertig miljard euro in dit fondstype, tegenover tien biljoen euro op spaarrekeningen, is drie duizendsten. En het geld dat er wel in zit, komt volgens de sectorfederatie zelf voornamelijk van vermogende particulieren, banken en verzekeraars, precies de groep die ook zonder deze regeling bij private markten geraakte. Het is een echte groei van een echte markt. Het is voorlopig geen democratisering.

Het tweede is de liquiditeit. Een fonds dat doorlopend openstaat, is geen liquide fonds; het is een illiquide fonds met een uitstapvenster, en die vensters zijn ontworpen voor normale omstandigheden. Wat er gebeurt wanneer veel particulieren tegelijk willen uitstappen uit activa die maanden nodig hebben om te verkopen, is in dit segment nog nooit op schaal getest. Het is

niet zo dat er geen instrumenten zijn om dat op te vangen. Het is zo dat de test er nog niet geweest is, en dat een product dat nooit onder druk stond, geen staat van dienst heeft maar een prospectus.

Het instrument dat private markten moest democratiseren, wordt voorlopig gekocht door wie er al toegang toe had.

Het derde is het rendement. Betrouwbare prestatiegegevens over dit fondstype voor particulieren komen pas in de komende jaren beschikbaar, omdat de fondsen die de markt lieten groeien in 2024 en 2025 zijn gelanceerd en de onderliggende activa jaren nodig hebben. Elke uitspraak vandaag over wat een particulier hieraan verdient, is een uitspraak over een verwachting. De vergoeding van 1,92% per jaar is intussen wel al zeker.

Het vierde is de veronderstelling dat de spaarder een probleem heeft. Tien biljoen euro op een deposito is voor de Europese economie een probleem, en voor het gezin dat het bezit is het een keuze met een lage opbrengst en een hoge zekerheid. Het beleid en de sector spreken daarover in termen van geletterdheid en van barrières, wat impliceert dat de spaarder zich vergist. Zolang niemand serieus onderzoekt of het wantrouwen verdiend is, na twee crisissen en decennia distributiekosten, blijft dat een aanname. En het is de aanname waarop de hele bedrijfstak zijn groeiprognose bouwt.

Bron: Scope Fund Analysis, ELTIF-studie 16 april 2026, met de vaststelling dat betrouwbare prestatiegegevens pas de komende jaren beschikbaar komen · EFAMA, mededeling over de stand van de retailadoptie, 2026 · Europese Commissie, strategie voor de spaar- en investeringsunie, 19 maart 2025

Over Venture Campus

Venture Campus BV is een Belgisch subsidieadviesbureau. De firma bereidt innovatiedossiers voor, schrijft ze en dient ze samen met de klant in, in de Vlaamse, federale en Europese instrumenten.

Alle sectoren, producten en diensten komen in aanmerking: de beoordelingscriteria zijn sectorneutraal. Dat is geen slogan maar de structuur van de regelingen, en het geldt evengoed voor financiële technologie als voor een machinebouwer. De onderneming brengt de technologie, het domein en het plan. Venture Campus brengt de regeling, haar criteria en het perspectief van de beoordelaar, toegepast voor de indiening. Voor softwareontwikkeling met een echte technische onzekerheid is het O&O-instrument van VLAIO doorgaans het relevante kanaal, met steun tussen 25 en 60% van de aanvaarde kosten naargelang het type project en de grootte van de onderneming. Die percentages gelden op de datum op de cover.

Voor de meeste dossiers geldt no cure, no pay: u betaalt wanneer de steun is toegekend. Een traject begint met een gratis analyse of met de subsidiescan van zes vragen op de website.

Venture Campus BV | Schaarbeekstraat 20E bus 11 | 9120 Beveren, België | +32 333 11 333 | venturecampus.com

BRONNEN

Europese Commissie, strategie voor de spaar- en investeringsunie, 19 maart 2025, en strategie voor financiële geletterdheid, 30 september 2025 · Verordening (EU) 2015/760 en de herziening ervan, van toepassing vanaf januari 2024, met de technische normen van oktober 2024 · Scope Fund Analysis, jaarlijkse ELTIF-studie van 16 april 2026 en marktupdate van november 2025 · EFAMA en Arendt, geactualiseerde vragen en antwoorden over de herziene ELTIF-regeling, 2026 · Gewijzigde verordening over centrale effectenbewaarinstellingen, Publicatieblad 14 oktober 2025, toepassing 11 oktober 2027 · ESMA, eindrapport over afwikkelingsdiscipline, 13 oktober 2025 · ESMA, openbare verklaring over AI bij beleggingsdiensten, 30 mei 2024, en toezichtsbriefing over algoritmisch handelen, 26 februari 2026 · Verordening (EU) 2024/1689, bijlage III, punt 5 · Europese Commissie, voorstel COM(2023) 360 over toegang tot financiële gegevens · Centrale Bank van Ierland, onderzoek naar deelname van particuliere beleggers, eind 2025 · Eurobarometer over financiële geletterdheid, 2023

Copyright 2026 Venture Campus BV. Alle rechten voorbehouden. Deze publicatie is algemene informatie over ontwikkelingen in de sector en geen technisch, fiscaal, juridisch of financieel advies. De beschreven technologie, regelgeving en marktsituatie gelden op de datum vermeld op de cover en kunnen wijzigen; raadpleeg steeds de vermelde bronnen en de bevoegde instanties. Vermelding van ondernemingen, producten of technologieën betekent geen aanbeveling. Aan deze publicatie kunnen geen rechten worden ontleend.